

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo q[ua]rtus de circu[m]cissione domini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

De Circūcissione domini

vestiū nō esset culpandus: sermo dei non sic vigilāter exp̄meret q̄ diues purpura i/ due⁹ apud inferos torq̄ret. **E**xēplum ad p̄positū narrat Lesari⁹: q̄ die q̄dā d̄p/ mīnica cū sacerdos asp̄gēdo pplm aq̄ bl/ dicit ad ostiū ecclie veniēs/ mīsonā q̄ndā cū p̄p̄a venientē ad altitūcinem pauonis vanis ornamentis z varijs pietā obuiā habuit. in cui⁹ vestimētoz cada longissima mltitudinē dmonū sedere p̄sperit z erāt parū vt glires: nigri vt ethiopes: ore ca/ chinnātes: manib; plaudētes: et sic p̄lices thera sagenā p̄clusi saltantes. q̄s vt vidit pleban⁹ ille vocauit pplm, demones ne fu gerent adiurauit. Territa illa stabat. Et vt videret pplm videre mereret (q̄ vir bonus z iust⁹ fuit) suis orationib; obtinuit. Intelligēs igit̄ mulier se ob vestimētoz sup̄biā sic a demōib; associatā: domū redi/ it z vestē mutauit. et tā ipsi q̄ alijs femi/ naby visio facta est occasio hūilitat̄. Eph. iij. Jā nō ambulet̄ sicut gentes q̄ ambu lant in vanitate sensus sui.

Pro tertio. Aud. zc. Pensate q̄ q̄ne/ cessaria est vobis circūcissio spūalis si voluerit̄ esse de p̄plo dei. Sed heu durū est mult̄ circūcidere suas p̄suetudies. Nā dux ē assueta relinq̄re. ff. de edilio curri/ liū edicto. l. Precipiūt. Consuetudo tñ ma/ la diligentissime est extirpāda q̄ q̄d cre/ bro male pullulat/ crebrius succidat̄. iquit̄ Hiero. super plo. Ps Et vt h̄. xxiiij. q. j. Salina. Consuetudo pueria ex diuturni/ tate nō leuatur crimē sed auget. Quere ne sit̄ similes cuidā pusillanimit̄ quē volebat rex honorare in palatio suo/ dū tñ macu/ lā quandā quā in facie p̄fraxerat ex cōra ctu ferri q̄ eū turpē faciēbat z regi inacce/ ptū abstergeret: quā tñ ille auferre noluit q̄ tā assuet⁹ erat sic eē. Expone qm̄ q̄rū est mult̄ circūcidere suas malas p̄suetudi nes. Zuuē. Consuetudo mala tenet insa/ nabile vulnus

Sermo q̄rtus de circūcissione domini

Quā con/ sūmati zc. Expectam⁹ beatāz spem z aduētū glie magni dei et saluatoris nr̄i iesu ch̄i. Tit. ij. Si s̄ u/

aliter circūcissi fuerimus: tūc erimus expe ctantes brām spem zc. Ubi tria multū cō solat̄: ita ad spem spectātia habem⁹ cōside rare. viz Spei certitudinē siue securitatē Expectātes brām spem. Magnitudinēz siue Sublimitatē. et aduētū glie magni di. Dulcedinē siue suauitatē. et saluatorz nr̄i iesu ch̄i. De p̄mo Ro. v. Spes nō p̄sum dit. De secōdo ibidē. Glīamur i spe glie fi/ lioz dei. De tertio Phil iij. Saluatorēz expectamus zc. **S**alutatio.

Prim⁹ art. An circūcissio cōgrue fue rit instituta: Q. nō. De⁹ em nō dele ctat in penis nr̄is. q̄ mādara dei debēt eē suauia. circūcissio aut̄ erat penalis. Cōtra Contraria p̄trarijs curant. q̄ cū originale p̄trabat p̄ delectatiōe circa mēbz illud: in passiōe mēbz illi⁹ curatio p̄grue designat

Rndet Bon. in. iij. di. j. Institutio cir cūcissiois fuit p̄grua. q̄ fuit signū exp̄ssū simū curationis originalis peccati. Tum p̄pter ablatiōē a mēbro p̄pagatiōis. Tū p̄t penalitātē corporeā. Tū etiā p̄t ob/ lationē circularē. q̄ viz originale ē mort bus curēs circularit̄. q̄ sic de Anf. perso na corrūpit naturā: z natura p̄sonā. Lum aut̄ d̄ De⁹ nō delectat̄ in penis zc. Dicit̄ dū q̄ pena cōpat̄ ad punitū. et sic nō placet deo. Cōpat̄ etiā ad demeritū. s. ad cul pam. et sic eē ibi manifestatio iusticie z or/ dinis. et sic placet inq̄ntū est iust⁹. Cōpat̄ etiā ad finē vel effectū: puta ad iustificatiōē puniti. et sic placet deo inq̄ntū est mlt̄ sericors. Dicendū q̄ de⁹ nō delectat̄ in pena fm̄ q̄ pena: sed fm̄ q̄ iusta vel fm̄ q̄ iustificatoriā. Et si diceret̄ q̄ originale nō meruit penā sensus. Dicendū q̄ verū est de illa pena q̄ est pena tñ et nullo mō via ad salutē: vt puta infernalis. Hec Bona.

Pro fundamto. Melior z eligibilior ē spūalis circūcissio q̄ corpalis Nā fm̄ p̄hm i Top. Finis est eligibilior his q̄ sūt ad fi nē Spūalis aut̄ circūcissio finis est ad quē ordināda erat corpāl: sic figura ad rem fi/ guratā. Spūal̄ aut̄ circūcissio necessaria ē ad h̄ vt p̄tutes inserant̄. Unde Bar. vin docū. in Tob. Sp̄inis z tribulis purga/ re noualia debet Qui serit: vt semen fru/ ctificare queat. Et q̄b; appet q̄ cognitiō circūcissiois corpalis ducit in cognitiōez circūcissiois spūal. Ideo q̄rit An circūc

no rē. Dic rē. rē. Ex q̄ p̄clude q̄ circūci-
sio illa ex diuina iustitiae ordinata erat ad
salutē eorū q̄ sic circūcidebant. vñ dicitur Bo-
naue. In illa circūciōe dabat grā: l̄z par-
uula respectu illi q̄ dat in baptisimos hīs
m̄ plenū effectū ad pctā delēdū: s̄z s̄mi-
pleni ad habilitandū potētias ad pficiendū.
Ex q̄bus colligendū est q̄necessaria
sit circūcisio spūalis p̄ eam signa q̄ est ipsa
p̄nia purgās pctā: sine q̄ nō pōt pctōr sal-
uari. Eccl. ij. Si p̄niam nō egerim? incide-
mus in manū dei. Audite o pctōres q̄ non
vultis penitere. Ecce si p̄niam nō egeritis
oēs sum̄ p̄biti. **Figura Gen. xvij. Da-**
sculus cui? caro p̄p̄tū circūcisa non fuerit
delebit de p̄lo suo. Spūalr̄ oēs in pctō
exītes nō sunt de p̄lo dei: sed de p̄lo di-
aboli. De q̄b̄ ps̄. Deleant de libro vite:
et cum iustis nō scribant̄.

Pro scdo. Supra rē. Hic de tertio
q̄d est mysteriū noialis pmulgatōis
q̄ vocatū est nomē ei? iesus. Est aut̄ spe-
cialiter p̄siderāda expositio triū noim sal-
uatoris q̄ int̄ cetera ipm̄ signat̄ vt̄ i duplici
natura subsistētē. s. Emanuel. ch̄s. iesus.
Primū est admirande celsitudinis.
Secundū venerāde sanctitatis.
Tertiū desiderāde dulcedinis.

Primū rē. In h̄ aut̄ emone dicem? de p̄-
mo q̄d est hoc nomē emanuel. De q̄ Esa.
vij. Vocabit nomē ei? emanuel. q̄d signat̄ il-
lā sup̄admirabilē vnionē deitatis z̄ hūani-
tatis in p̄sona saluatoris. Emanuel enim
interp̄t̄ nobiscū de? vel nobiscū diuitas
Est aut̄ ipse de? nobiscū triplici p̄ntia

Prima est p̄ntia p̄sonalis vnionis.
Secda sacramentalis refectionis.
Tertia specialis p̄tiationis

Prima igit̄ rē. Per quā p̄ntiā nobiscū est
sic q̄ n̄ illo mō cū angel. q̄ vt̄ dicit̄ Heb. ij.
Nullq̄ angelos app̄hēdit sed semē abrae.
q̄d multū cedit ad honorē totū nature hu-
mane. Laue q̄o hō ne deo iniuriā p̄ hono-
re regeras. **Secda ē p̄ntia sacramental re-**
fectiois: p̄ quā sic est cū nob̄ ch̄tians q̄ n̄
cū infidelib̄. ideo dicit̄ Matt. vl. Ecce ego
vobiscū sum oib̄ dieb̄ vsq̄ ad cōsumatio-
nē seculi. Et vide inextimabilē charitatē
ch̄i. Q̄d em̄ de n̄ra sumpsit hūanitate, to-
tū p̄ nob̄ p̄i obtulit totūq̄ nob̄ reliquit pro
vra salute. **Tertia est p̄ntia spūalis p̄-**

tiationis. Nūc em̄ p̄mptior est ad miserā-
dū nob̄ q̄ an̄ filij dei incarnationē. Est er-
go spūali mō nobiscū fm̄ quem modū non
erat cū hīs q̄ tpe veteris leḡs fuerit: qm̄ nūc
facili? p̄cedit misericōdia penitentib̄. iuxta illd̄
Esa. xlix. In oi tpe placito exaudiū te: et
in die salutis aduiliāq̄ sum tui. q̄d exponit
Paul? d̄ tpe no. le. d. ij. Cor. vij. Ecce nūc
t̄ps acceptabilis: ecce nūc dies salutis. Nūc
q̄ppe cū leuioi satisfactōe pōt pctōr mise-
ricordiā obtinere q̄ tpe veteris leḡs. z̄ hoc
p̄tate illi? acceptissime oblationis quā fe-
cit ch̄s de seip̄o p̄ oib̄. Heb. ix. Saguis
ch̄i q̄ p̄ sp̄m̄ctm̄ se obtulit immaculatū des-
emū. co. no. ab opib̄ mor. Possumus q̄d
cere illud̄ ps̄. Dñs p̄tuit nobiscum: succel-
proz noster de? Jacob. s. ad misericōdiaz. **Ex-**
pla m̄lta p̄stringit b̄tus Bern. ser. xxij. q̄
p̄ cant. z̄ int̄ alia de dei misericōdia d̄. Propt̄
misericōdiaz z̄ m̄suetudinē q̄ de te p̄dicatur
dñe iesu currem? post te: audietes q̄ non
sp̄rnis paupes: pctōrē nō hoies: nō hoz
ruisti cōfitemtē latronē: nō lachrymāre pec-
catricē: nō supplicāte chananeā: nō dep̄-
hēsam in aduilio: nō sedentē in teloneo: n̄
supplicāte publicanū: nō negantē discipū-
lū: nō p̄secutorē discipuloz: nō etiā impios
crucifixores tuos. Aug. De? misericōdis
parat? ē saluare misericōdia quos nō pōt
saluare iusticia.

Pro tertio. Audistis rē. Vos q̄ stude-
tis esse cum deo. Forte ita dicat̄: sic
facim? Videte ne vosmeritos seducatis
Non em̄ sufficit q̄ lingua dicat̄. Nā quid
valet dicere: volo eē cū deo: et tñ ire cū di-
abolo. Plus est facto p̄sentire q̄ verbo. q̄
plus ē dissentire facto q̄ p̄bo. q̄ argumē-
tū a p̄rio sensu est fortissimū in iure. ff. d. of-
ficio ei? cui manifesta ē iurisdicō. l. j. §. hu-
iurari. Audite quid valeret si miles dice-
ret regi. **Thue rex: tecū ero. z̄ tñ tret ad ad-**
uertarij seruitiū. **Applica qm̄ q̄cqd̄ dixit̄**
mus die: deus intuet̄ cor. j. Reg. xvj.

Sermo quintus de circūcissione

Quistquā con-
sū. rē. Qui dedit semetipm̄ pro
nob̄ Tit. ij. Ille ē q̄ nos c̄scru-
cidit. scz qui dedit se pro nobis. Ubi sunt